

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **Ing. S. P. P.**

zastoupena JUDr. Růženou Vojtovou, advokátkou
se sídlem Milíčova 1386/8, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2025, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 4. 2025, **se ruší** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni k rukám JUDr. Růženy Vojtové, advokátky, náhradu nákladů řízení ve výši 15 210 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 30. 1. 2025, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) žalobkyně není invalidní. Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami, které žalovaná rozhodnutím ze dne 22. 4. 2025, č. j. X dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

2. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

3. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně nejprve zopakovala argumenty, které uvedla v námitkové řízení, tedy, že poslední roky byla v pracovní neschopnosti z důvodů dlouhodobých potíží se zády, nedokáže dlouho sedět ani stát, má problémy s močovým měchýřem a další zdravotní komplikace. Absolvovala několik rehabilitačních programů, její zdravotní stav se však vždy za krátký čas vrátil do počátečního nepříznivého stavu. Neurolog hodnotí její zdravotní stav jako závažný, se středně těžkým funkčním postižením. Podobný závěr je obsažen v lékařské zprávě jejího urologa ze dne 3. 9. 2024, ve které se uvádí, že u žalobkyně trvá důvod k přiznání invalidity prvního stupně.
5. Žalobkyně má zato, že v podkladech pro napadené rozhodnutí nebylo na základě lékařské dokumentace správně posouzeno její zdravotní postižení a že se u ní jedná nikoliv o lehké funkční postižení páteře, nýbrž o funkční postižení středně těžké se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, se symptomatologií neurogenního močového měchýře a se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení dle položky 1c oddílu E kapitoly XIII. přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), tj. že se jedná o pokles pracovní schopnosti o 30 – 40 %. K tomu poukázala na lékařské zprávy, ze kterých vyplývá, že při hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně mělo být vycházeno z toho, že u ní jde o středně těžké funkční postižení (nikoliv lehké funkční postižení) a tak mělo být postupováno nikoliv podle položky 1b, nýbrž podle položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.
6. Žalobkyně má zato, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávného vyhodnocení poklesu její schopnosti soustavné výdělečné činnosti a že jeho závěry nejsou správné.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná se ve vyjádření nejprve zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
8. Uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je vleklý bolestivý páteřní syndrom. V klinickém obraze u žalobkyně dominuje bolest páteře. Nejedná se o středně těžké funkční postižení páteře. Nejde o závažné snížení celkové

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

výkonnosti při běžném zatížení. Dle lékařských zpráv nejsou naplněna posudková kritéria vyšší položky. Posudek IPZS splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“) ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

9. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
10. Z předložených spisů krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 21. 10. 2024 požádala o invalidní důchod.
11. Lékař IPZS posoudil zdravotní stav žalobkyně a 29. 1. 2025 vydal posudek se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chron. VAS – dorsothorakalgie, lumbalgie, recidivující levostranný LIS, levostranný kořenový iritačně zánikový sy L4-S1, recidivující cervikalgie s poruchou dynamiky Cp v terénu deg. Změn, vertigo s podílem Cp, sek. Symptom. Neurogenní močový měchýř. Stav je nepříznivě ovlivněn smíšenou úzkostnou a depresivní poruchou, smyslově omezená hypacusis s celkovou ztrátou 55,6 % dle Fowlera. Oproti předchozímu hodnocení není doloženo funkční zhoršení zdravotního stavu, postižení neodpovídá těžkému funkčnímu postižení. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ve výši 20 % s navýšením hodnoty o 10 % na celkových 30 %.
12. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobkyně zamítla. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně dne 3. 3. 2025 odvoláním, jež dle svého obsahu představuje námitky, ve kterých uvedla, že s posudkem nesouhlasí. Uvedla, že poslední roky byla v pracovní neschopnosti pro dlouhodobé velké potíže se zády a s močovým měchýřem. Popsala své zdravotní potíže a uvedla vyšetření, která absolvuje či bude absolvovat. Odkázala na své lékaře, kteří její stav hodnotí jako závažný. Dále uvedla, že souběžně prochází depresivním onemocněním. Domnívala se, že by měla být hodnocena podle položky 1c a nikoliv dle položky 1b vyhlášky č. 359/2009 Sb.
13. Pro účely námitkového řízení nechala žalovaná vypracovat posudek o invaliditě ze dne 16. 4. 2025 se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je bolestivý syndrom páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením. V klinickém obraze dominuje bolest páteře při degenerativních změnách, bez útlaku nervových struktur, bez myelopatie. Polyptoní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a

dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu. Nejedná se o středně funkční postižení páteře s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, nejde o poškození nervů, svalové artrozie ani o poruchu hybnosti končetin. Nejde o závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 20 % s navýšením o 10 % pro vliv dalšího postižení. Celkový pokles pracovní schopnosti je ve výši 30 %. Zdravotní stav lékař hodnotil shodně s lékařem v první instanci. Námitkový lékař přihlédl k vysokoškolskému vzdělání a charakteru profese, který umožňuje dodržet režim vertebropata. Doporučil zvážení podání žádosti o osobu zdravotně znevýhodněnou.

14. Na základě posudku o invaliditě ze dne 16. 4. 2025 vydala žalovaná dne 22. 4. 2025 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobkyně brojí žalobou.
15. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 26. 9. 2025 ve složení předsedy komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobkyně na jednání byla přítomna.
16. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci IPZS a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobkyně, pracovní anamnézu žalobkyně. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Na straně 4-5 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
17. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je vertebrogenní algický chronický syndrom. Při jednání byla žalobkyně přešetřena neuroložkou s následujícími závěry: Dolní končetiny: reflexy L2, L4 nižší, ale výbavné, reflexy L5-S1 výbavné. Udává autoderma bolesti převážně v S 1 oboustranně, kde i taktilní hypestezie, motorický deficit akrálně proti odporu S1 i L5. V Mingazinim pokles pro bolest – neudrží. Lassegue oboustranně 50/50 st. Stoj: dynamika C páteře výrazně omezená, rotace vyvolávají u pacientky migrenózní bolesti hlavy, tudíž nezkoušeny. Výrazně bolestivé Michelovy body, není paravertebrální spasmus, povšechně svalová hypotonie. Výrazná skolióza v segmentu L2-L5 kyfóza páteře. Tento segmentech výrazně palpačně bolestí včetně Si skloubení oboustranně. Thomayer po kolena, lateroflexe a záklon naznačen, ale ve vyšších segmentech páteře. Chůze paty, špičky nezvládá pro výraznou bolestivost a slabost s křečemi svalstva. Jedná se o středně těžké funkční postižení, patrné závažné postižení více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, je symptomatologie neurogenního močového měchýře. Dané středně těžké funkční postižení odpovídá i komplexní přiložené zdravotní dokumentaci. Posudkový závěr PK Ostrava koreluje i s přiloženým odborným lékařským nálezem k žalobě z neurologie MUDr. I. Š. ze dne 19.2.2025. Posudková komise došla k odlišnému závěru proti lékaři IPZS ze dne 29. 1. 2025 a proti výsledku námitkového řízení ze dne 16. 4. 2025 vzhledem k nově doloženým lékařským zprávám, a především k vlastní objektivizaci zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalobkyně byla při jednání přešetřena neurologem.

18. PK MPSV po prostudování lékařských nálezů konstatovala, že postižení je nutné hodnotit podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c přílohy k vyhlášce pro posuzování invalidity. Míru poklesu stanovila na 30 %. PK MPSV tuto horní hranici zvýšila o 10 % na celkových 40 % vzhledem k dalšímu postižení.
19. Posudková komise zkonstatovala, že žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost se sníženými nároky na tělesné schopnosti. Pracovní omezení spočívá ve vyloučení práce fyzicky namáhavé (např. se zvedáním a přenášením těžkých břemen), s nutností dlouhých pochůzek obzvláště po nerovném terénu, práce vkleče a v dřepu. Schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou zachovány. Schopnost rekvalifikace je zachována.
20. PK MPSV uzavřela, že zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídá prvnímu stupni invalidity. Platnost posudku stanovila do 30. 9. 2027.

V. Jednání soudu

21. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 27. 11. 2025 za účasti žalobkyně, její zástupkyně a zástupkyně žalované. Žalobkyně i žalovaná odkázaly na svá dosavadní podání doručené soudu. Krajský soud sdělil podstatný obsah správního spisu a následně provedl k důkazu protokol o jednání a posudek PK MPSV Ostrava ze dne 26. 9. 2025 ve znění opraveného posudkového hodnocení. Následně dal krajský soud prostor účastníkům k závěrečným řečem a poté postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
23. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékaře IPZS v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.) neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.

24. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
25. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí týkající se invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla dávka původně přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná či snižovaná dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné* Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

právní posouzení věci“. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).

27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze 26. 9. 2025, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 27. 11. 2025. Krajský soud vyhodnotil posudek ze shora uvedených hledisek, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
28. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl lékař se specializací v oblasti neurologie). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudku zpracovaného v námitkovém řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
29. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 40 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře z oboru neurologie.
30. Již výše bylo nastíněno, že krajský soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočtení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
31. Krajský soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise dospěla k odlišnému závěru proti lékaři IPZS ze dne 29. 1. 2025 a proti výsledku námitkového řízení ze dne 16. 4. 2025. PK MPSV vycházela především z neurologických nálezů (zejména nález MUDr. Š. ze dne 19. 2. 2025), urologických nálezů a psychiatrických nálezů, načež i z přešetření provedeného neurologem přímo při jednání. Měla k dispozici také zprávy z endokrinologie, avšak ty nemají posudkový dopad. Žalobkyně je také v péči psychiatra pro anxiózně-depresivní potíže. Postižení hodnotila podle kapitoly XIII. a odd. E, kterou Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

připouštěl i posudkový lékař v námitkovém řízení. K procentuálnímu rozmezí stanovila horní hranici 30 %, přičemž tuto hranici zvýšila o 10 % z důvodu dalšího postižení. PK MPSV uvedla, že s ohledem na patrné závažné postižené více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře a recidivující projevy kořenového dráždění a neurogení močový měchách se jedná o středně těžké funkční postižení, proto postižení zařadila do položky 1c. Posudková komise přesvědčivě vysvětlila, proč se jedná o invaliditu I. stupně. PK MPSV se odchýlila od předchozích posudkových závěrů, ale ve svém posudku vysvětlila, z jakých důvodů tak učinila. Vycházela mimo jiné z aktuálního lékařského nálezu MUDr. Š., který však prokazoval zdravotní stav žalobkyně k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí, a současně zohlednila závěry, které učinila členka posudkové komise s odborností neurologie, která žalobkyni vyšetřila během jednání posudkové komise. Úvaha PK MPSV je tak podložena lékařskými závěry a krajský soud ji shledal přezkoumatelnou.

32. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 26. 9. 2025. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 26. 9. 2025 za stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity.
33. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Žalovaná v napadeném rozhodnutí neshledala žalobkyni invalidní. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 26. 9. 2025, podle něhož žalobkyně byla k 22. 4. 2025 invalidní v prvním stupni.
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měla plný úspěch ve věci žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení v projednávané věci dle vyúčtování zástupkyně žalobkyně představují odměnu právního zastoupení žalobkyně podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) ve výši 4 620 Kč za jeden úkon, tj. celkem 13 860 Kč, a to za tři úkony právních služeb (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast na ústním jednání dne 27. 11. 2025) dle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Dále soud přiznal zástupkyni žalobkyně paušální náhradu hotových výdajů ve výši 450 Kč za jeden úkon, tj. celkem 1 350 Kč za tři úkony právních služeb ve smyslu § 13 odst. 4 Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

advokátního tarifu. Celkem je tedy žalovaná povinna žalobkyni k rukám její zástupkyně na nákladech řízení nahradit částku 15 210 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. listopadu 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně